

Н.В. Кропотова

ЗМІСТОВНА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ЯКОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

В статті обговорюються проблеми інтерпретації поняття якості професійної освіти. На думку авторки, це поняття може бути з'ясоване як єдність трьох аспектів – професійної компетентності (за оцінкою професійного співтовариства), конкурентоспроможності на ринку праці (за оцінкою роботодавців) та професійної успішності (за особистій оцінкою).

N.V. Kropotova

**CONCEPTUAL INTERPRETATION OF THE QUALITY OF PROFESSIONAL
EDUCATION**

The article deals with interpretation problems of the concept “the quality of professional education”. On the view of the author this concept may be presented in close unity of tree aspects such as professional competence (after the professional communities' estimation), competitive ability (after the employer's estimation), professional success (after the personal estimation).

Стаття надійшла до редакції 11.06.2010

УДК378:37.032

*Ігнатюк О.А.,
м. Харків, Україна*

**ІНТЕЛЕКТУАЛЬНО-ІГРОВА ПРАКТИКА
ЯК ЗАСІБ ОСОБИСТІСНО-ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ
МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ В УМОВАХ ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ**

Постановка проблеми та актуальність дослідження цілеспрямованого формування готовності до професійного самовдосконалення у студентів технічних ВНЗ обумовлена об'єктивною потребою суспільства в підготовці конкурентоздатних фахівців інженерних спеціальностей, забезпеченні високої якості освіти й визначається необхідністю здійснення цілісного комплексного аналізу підготовки студентів вищих технічних навчальних закладів (ВНЗ) до професійного самовдосконалення, спрямованого на розробку й обґрунтування його ефективної організації на основі визначення її специфічності порівняно з навчальним процесом, який відбувається в сучасній вищій технічній школі.

Різні аспекти та особливості інженерної професійної підготовки сучасних фахівців знайшли свій відбиток у працях О.Е. Коваленко, М.І. Лазарева, Ю.П. Нагірного, О.Г. Романовського, П.А. Яковишина та інших [3,7-10 та ін.], але й досі не вичерпують повноти обсягу актуальності і практичної значущості проблем, які потребують нагального розв'язання. Серед них, актуальною і нагальною потребою впровадження у теорії і практиці вищої технічної освіти, виступає підготовка майбутнього інженера до особистісно-професійного розвитку і самовдосконалення під час навчання в технічному університеті, оскільки пов'язана із можливістю вирішення низки суперечностей, що мають місце у підготовці сучасних кадрів, торкається питань підвищення якості професійної підготовки інженерів нової генерації.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРОЦЕСУ МОДЕРНІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНИХ СИСТЕМ

Завдання дослідження полягає у виявленні сутності і змісту інтелектуально-ігрової практики як засобу особистісно-професійного розвитку майбутнього фахівця в умовах технічного університету.

Основна частина роботи. Донедавна проектування пов'язувалося переважно з інженерною діяльністю, і розумілось, як підготовчий етап виробничої діяльності. Сьогодні проектування розглядається, як особливий вид діяльності, який відрізняється, як від власне наукової, так й виробничої діяльності, а сфера його застосування охоплює всі ланки суспільства, включаючи і систему професійної підготовки майбутніх інженерів. Ключовою характеристикою інтелектуально-ігрової практики (ІІ) є зосередженість на особистості майбутнього інженера, який навчається у технічному університеті. Саме особистість виступає активним суб'єктом навчальної діяльності з усвідомленим ставленням до способу організації цієї діяльності. Алгоритм освітніх дій студентів будується на цілеспрямованій взаємодії викладача й студента, що враховує мотивацію й індивідуальні особливості студентів, дозволяє кожному з них скласти свій конкретний план дій і керуватися ним, має на увазі рефлексію своїх дій. Навчальні проекти забезпечують перехід від теоретичних знань до їхнього практичного застосування, сприяють розвитку творчої самостійності й ініціативи на основі формування сильного мислення. Розвиток сильного мислення студентів за допомогою технології особистісно-професійного проектування значно розширює можливості навчального процесу технічного ВНЗ й відповідно підвищує рівень загальної культури майбутніх інженерів.

Під час викладання інтегрованих психолого-педагогічних і управлінських курсів ставилося завдання проектування моделей розвитку професійно значущих якостей майбутнього інженера з метою формування його ефективної професійної ролі на підставі ігрової практики і побудови індивідуальної траєкторії особистісно-професійного розвитку.

Загальна педагогічна установка на якісне вдосконалювання освітнього процесу з метою особистісного розвитку й формування професійно значущих якостей майбутніх фахівців пояснюється необхідністю діагностичного вимірювання як поставлених завдань, так й результатів застосування комплексу дидактичних і психолого-педагогічних заходів, що повинні бути спрямованими на їхнє розв'язання. Процес становлення й формування професійно значущих якостей майбутнього фахівця виступає як синтетична мета вищої освіти (І.Я. Лернер, П.І. Підкасистий, О.Г. Романовський, О.Е. Коваленко, М.І. Лазарев та ін.) [3,5,10 та ін.].

Аналіз наукових теорій, педагогічної, ігрової практики дозволив зрозуміти сутність психолого-педагогічної дефініції як індивідуального, а краще, колективного виконання завдань, що вимагають продуктивного мислення для пізнання предметної та соціальної дійсності в умовах обмеженого часу й змагання.

Інтелектуальна гра поєднує у собі риси ігрової та навчальної діяльності. Вона розвиває теоретичне мислення, вимагає формулювання визначень, виконання основних операцій мислення (аналізу, синтезу тощо) (М.Ж. Арстанов, П.І. Підкасистий, В.М. Дружинін, Л.В. Лернер та ін. [6,9,10 та ін.]).

Задля процесу проектування моделі розвитку професійно значущих якостей особистості за допомогою *інтелектуальної ігрової практики (ІІІ)* з метою *індивідуально-професійного розвитку й створення індивідуальної траєкторії індивідуально-професійного розвитку*, у змістовному плані ми використовували такі інтегровані управлінські дисципліни: “Управління розвитком соціально-економічних систем”, “Основи управління соціальними системами”, “Сучасні управлінські технології”. Їх вивчення було впроваджено в навчальний процес з 2001/2002 навчального року у Національному технічному університеті “Харківський політехнічний інститут”.

Предметом змісту цих дисциплін є теорія й практика управління соціальними системами, а завданням курсів – формування основ управлінської компетенції в майбутнього інженера за різним технічним профілем, формування його готовності до індивідуально-професійного розвитку й самовдосконалення.

Модель, як відомо, являє собою або видиму дослідником подумки, або реалізовану структуру, що здатна замінити об'єкт дослідження, відображаючи його або відтворюючи умовно. Важливо, як наголошує С.У. Гончаренко, те що вивчення моделі подає нову інформацію про самий об'єкт. В основі моделювання, зокрема педагогічного моделювання саме як системи, дослідження якої служить засобом для розуміння іншої системи, лежить не тотожність, а явна відповідність між досліджуваним об'єктом, тобто оригіналом, і його моделлю [1, с. 213].

В.В. Краєвський відзначав, що “у педагогіці моделювання набуває особливого значення у зв'язку із завданням підвищення теоретичного рівня науки, оскільки воно нерозривно пов'язане з абстрагуванням і ідеалізацією, за допомогою якого відбувається виділення об'єктів, що моделюються, у моделі, які відображуються” [4, с. 94].

Як своєрідний аналог реального об'єкта, модель може відтворювати найбільш істотні характеристики особистості й розвитку її професійних якостей. У рамках вивчення інженерної діяльності за різним профілем (наприклад, за профілем інженерів-технологів, інженерів-механіків, інженерів-менеджерів) нами було зроблено спробу створити моделі професійно значущих якостей інженера-керівника. Результати цих досліджень вже було висвітлено у попередніх роботах [2].

Наша модель містить опис істотних характеристик особистості, які розвиваються за допомогою ІІІ за навчальними дисциплінами управлінського напрямку: 1) *базові основи професійно значущих якостей* (професійна свідомість і самосвідомість, професійно-ціннісні орієнтації, професійно обумовлені якості); 2) *готовність до професійної діяльності* (морально-психологічна, змістовно-інформативна, операційно-діяльнісна); 3) *готовність до розвитку й саморозвитку* (самопізнання, самопроєктування).

З метою визначення характеру діяльності в сучасному виробництві було визначено і проаналізовано види професійної діяльності інженера [2]. Відзначимо, що діяльність сучасного інженера будь-якого технічного профілю багатofункціональна. Тобто інженерна діяльність має безліч граней, тому цілком виправдана наявність деякої кількості варіантів подібних моделей.

Поки немає єдиного уявлення про весь комплекс професійно значущих якостей особистості майбутнього інженера вказаних профілів і єдиної думки про використання в освітній практиці ІІІ як засобу особистісно-професійного розвитку, *модель базується на таких педагогічних і методологічних позиціях: по-перше*, моделювання розвитку професійно значущих якостей фахівця слід розглядати з урахуванням взаємозв'язку особистості й її майбутньої діяльності: професійна діяльність не може здійснюватися без розвитку необхідних якостей, бо саме в діяльності вони оцінюються, адаптуються, розвиваються; *по-друге*, модель розвитку покликана виступати орієнтиром для вирішення питань підвищення ефективності професійної підготовки, у цьому випадку – для ефективності проведення ІІІ як засобу розвитку професійно значущих якостей особистості майбутнього фахівця; *по-третє*, подібна узагальнена модель відбиває тільки основні компоненти розвитку, виступаючи як орієнтир дослідження динаміки даного процесу на різних стадіях; *по-четверте*, дана модель надає можливість розробки самої професійно-освітньої програми комплексу розвиваючих інтелектуальних ігор.

Концептуальними основами проєктування моделі розвитку професійно значущих якостей особистості майбутнього фахівця в інженерно-управлінській області є такі *положення: по-перше*, особистість фахівця є суб'єктом професійної діяльності в конкретних соціокультурних умовах; *по-друге*, особистість фахівця – особистість професіонала, який діє в системі відношень “людина–техніка” і “людина–людина”; *по-третє*, особистість фахівця є ціле, але не замкнуте, єдність природного й результатів професіоналізації, соціалізації й персоналізації, єдність соціального, морального, інтелектуального, психологічного, загальнокультурного, професійного (як ідеал); *по-четверте*, особистість фахівця формується, розвивається, самореалізується, самовдосконалюється в професійній діяльності, змінюючи себе й діяльність.

ІІІ як активна форма розвитку професійно значущих якостей особистості майбутнього фахівця дозволяє практично розв'язувати завдання цього розвитку, якщо правильно організований педагогічний процес її використання в освітній практиці. В організаційно-педагогічному плані, у процесі використання в педагогічній практиці ІІІ, проектування моделі розвитку професійно значущих якостей особистості майбутнього інженера планувалося нами як предмет самостійної і суб'єктивно значущої ігрової діяльності, у якій студенти можуть виступати як співавтори й ініціатори персонального інтелектуального саморозвитку. Тільки тоді зміст університетської навчально-професійної діяльності можна розглядати як орієнтовану основу для організації й самоорганізації розвитку професійно значущих якостей, що реалізуються в самостійній роботі студентів.

Одночасно з цим у психолого-педагогічному плані проєктована пізнавально-ціннісна діяльність студентів не тільки спрямована на “вирощування” (В.Я. Лядіс) індивідуальної активності й суб'єктної ролі студентів відносно особистісного саморозвитку, але й покликана створювати інтелектуально ціннісне освітнє середовище, а іншими словами, – педагогічні умови цілісної підтримки професійно важливого становлення особистості в період навчання [7, с. 13–32].

Соціально-педагогічне проектування моделі розвитку професійно значущих якостей особистості майбутнього фахівця (з використанням ІІІ) можна визначити як інтегративний вид діяльності, що полягає в проведенні підготовчих дослідницьких операцій з метою переведення теоретичних положень гіпотези дослідження в практичне русло їхньої подальшої апробації й перевірки; звідси в *проектуванні виокремлюються певні етапи-компоненти: цільовий, змістовний, процесуальний і контрольний-підсумковий.*

Розглянемо конкретний зміст названих етапів моделювання в системі професійно-орієнтованого навчання майбутніх інженерів різного профілю у циклі викладання управлінських дисциплін з використанням ІІІ.

Цільовий етап полягає в конкретизації й структуруванні цілей і завдань розвитку професійно значущих якостей майбутнього фахівця в умовах ігрової діяльності студентів, які навчаються в технічному університеті і вивчають управлінські дисципліни у циклі професійно-орієнтованих дисциплін. Імовірно, що зазначені цілі будуть утворювати своєрідну ієрархічну структуру із супідрядних і взаємообумовлених напрямків розвитку професійно значущих якостей особистості. Виходячи з певних критеріїв, у вигляді основної, генеральної мети розвитку професійно значущих якостей в ІІІ при вивченні курсів “Управління розвитком соціально-економічних систем”, “Основи управління соціальними системами”, “Сучасні управлінські технології”, визначається підготовка свідомого, відповідального й активного суб'єкта діяльності, який володіє інтелектуальною, моральною й вольовою зрілістю соціально й професійно компетентного фахівця.

Проте зазначимо, що судити про повне досягнення поставленої мети як результату інтелектуально розвиваючого навчання можна лише по зовнішніх зразках соціально спрямованої поведінки й творчо активної пізнавально-ціннісної діяльності студентів ВТНЗ. У зв'язку з цим виникає необхідність визначити:

по-перше, педагогічні задачі освоєння навчальної дисципліни в контексті досягнення мети формування й розвитку професійно значущих якостей особистості,

по-друге, ідентифікувати результати цього освоєння, зовнішні ознаки того, що студенти повинні знати й уміти.

Таким чином, мета потребує діагностичної перевірки, а сама процедура діагностики й самодіагностики, оцінки й самооцінки результатів професійно-орієнтованого навчання з використанням ІІІ виконує роль зворотного зв'язку при реалізації завдань інтелектуального розвитку й служить методичним засобом його педагогічного корегування.

Виходячи з цього, *модель розвитку й мета формування професійно значущих якостей у процесі вивчення майбутніми фахівцями інтегрованих психолого-педагогічних і*

управлінських дисциплін з використанням інтелектуальних ігрових завдань конкретизувалася за допомогою постановки *таких задач*:

1) інтелектуальне засвоєння поліпрофесійних знань, науково й системно усвідомлених, ціннісно-осмислених із соціальних і індивідуально значущих позицій майбутнього фахівця-професіонала;

2) формування особистого інтелектуального й емоційно-ціннісного переживання, позитивного й зацікавленого ставлення до проблеми особистісно-професійного самовдосконалення;

3) формування загальнокультурної спрямованості особистої позиції;

4) формування вмінь саморегуляції й самоорганізації навчально-професійної діяльності;

5) розвиток здібностей до самостійного застосування знань, переконань і принципів діяльності, професійних умінь і навичок.

Можна припустити, що постановка й відпрацьовування цих задач допоможе студентам перейти в новий стан, актуальний з погляду розвитку професійно значущих якостей, якщо педагог проектує інтелектуально розвиваючий інваріант пізнавальної ігрової діяльності при освоєнні змісту навчальної дисципліни. Це *змістовний етап* у цільовому педагогічному проектуванні моделі розвитку професійно значущих якостей майбутнього фахівця, що розвиваються ПП. Цей інваріант включає конкретні напрямки діяльності педагога й студентів як творчо взаємозалежних особистостей, зацікавлених і активних суб'єктів навчального процесу, що спрямовані на розвиток професійно значущих якостей.

Процесуальний етап містить у собі такі кроки: педагог структурує і конкретизує зміст інтегрованих управлінської дисципліни, використовує їх матеріал для конкретного наповнення інтелектуальної гри, далі – відбирає відповідні дидактичні засоби й вид гри, що допомагатимуть освоїти зміст наукової дисципліни в загальному складі освітніх технологій, форм і методів навчання, способів діагностики й контролю, спеціально застосовуваних для досягнення розвиваючих цілей і задач якісної підготовки фахівців. Крім того, реалізація принципів науковості й генералізації знань в освоєнні пізнавально-ціннісної інформації із предмета створює основу для формування гнучкого, системного, діалектичного мислення, а здійснення міжпредметних зв'язків або інтегрування навчальних курсів в інтелектуальних іграх, практична націленість навчального матеріалу формують соціальну й професійну спрямованість студента, його цілісне й позитивне світосприймання.

Одночасно з цим передбачається самоконтроль і самооцінка нових особистісних і професійних якостей, інтелектуальних новоутворень, що формуються (*контрольно-підсумковий етап*). На основі контролю з боку педагога й самоконтролю здійснюється педагогічне корегування й самокорегування майбутніми фахівцями зафіксованого на даному етапі рівня розвитку професійно значущих якостей, що змінюються завдяки участі в ПП. При цьому варто враховувати інтелектуальні, комунікативні, творчі здібності майбутніх фахівців й задачі досягнення єдності свідомості, самосвідомості й соціально осмисленої поведінки в процесі навчання.

Націленість студентів на вироблення самостійних позицій інтелектуальної пізнавальної діяльності в процесі гри сприяє побудові індивідуального плану розвитку особистості, спрямованого як на ближню, так й на далеку життєву перспективу. І це, у свою чергу, виступає як орієнтовна основа дій майбутніх фахівців у плані самоактуалізації особистості й формування професійно значущих якостей при одержанні вищої освіти.

Серед численних функцій підготовки майбутніх інженерів-професіоналів, що знайшли відбиток в науковій літературі [3,10 та ін.], особливе місце займають коректувальна й розвиваюча функції, які відповідають за корекцію й подальше вдосконалювання вже наявних якостей особистості студента для успішної професійної діяльності після закінчення ВНЗ.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРОЦЕСУ МОДЕРНІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНИХ СИСТЕМ

На цій підставі можна вважати, що однією з основних психолого-педагогічних проблем професійної підготовки майбутніх інженерів є прогнозування розвитку професійно значущих якостей майбутнього інженера в процесі його корекційної підготовки до майбутньої професійної діяльності (табл.1).

Таблиця 1

Професійно важливі якості особистості майбутнього інженера, які розвиваються під час вивчення інтегрованих психолого-педагогічних та управлінських дисциплін

Найменування дисципліни	ПВЯ особистості, що розвиваються дисципліною
1	2
“Сучасні управлінські технології”	Академічні (37); комунікативні (31); конструктивні (32); інженерного проектування (35); до розподілу уваги (36); психолого-педагогічні (31–34); вольові якості (я21); схильність до самоаналізу (я16–я17); гуманість (я10), добра пам'ять (я25); соціально перцептивні (31–32); толерантність (я24); професійна компетентність (я5); винахідливість (я6); креативність(я7); творча уява (я23); технічна компетентність (я8); ініціативність (я21); націленість на співробітництво (я5); самопізнання (я27); самоорганізація (я28); самовдосконалення (я30); саморегуляція (я29);
“Основи управління соціальним и системами”	Академічні (37); комунікативні (31); конструктивні (32); інженерного проектування (35); до розподілу уваги (36); соціально перцептивні (31–32); психолого-педагогічні (31–34); уява (я23); професійна компетентність (я5); вольові якості (я21); толерантність (я24); добра пам'ять (я25); технічна компетентність (я8); громадянська позиція (я9); гуманість (я10); самокритичність (я16); рефлексивність (я26); самопізнання (я27); самоорганізація (я28); саморегуляція (я29); самовдосконалення (я30)
“Управління розвитком соціально-економічних систем”	Академічні (37); комунікативні (31); конструктивні (32); інженерного проектування (35); до розподілу уваги (36); аутопсихологічні (я27–я30); психолого-педагогічні (31–34); уява (я23); професійна компетентність (я5); вольові якості (я21); технічна компетентність (я8); добра пам'ять (я25); винахідливість (я6); толерантність (я24);
“Основи психології та педагогіки”	Академічні (37); комунікативні (31); до розподілу уваги (36); соціально перцептивні (31–32); психолого-педагогічні (31–34); творча уява (я23); професійна компетентність (я5); вольові якості (я21); толерантність (я24); добра пам'ять (я25); громадянська позиція (я9); чуйність (я15);

	стресовитривалість (я20); рефлексивність (я26); самопізнання (я27); самоорганізація (я28); саморегуляція (я29); самовдосконалення (я30)
“Філософія життєвого успіху”	Академічні (з7); ділова спрямованість (я3); вольові якості (я21); соціально перцептивні (з1–з2); чуйність (я15); гуманність (я10); аутопсихологічні (я27-я30); стресовитривалість (я20); громадянська позиція (я9); професійна компетентність (я5); розподіл уваги (з6); творча уява (я23); винахідливість (я6); толерантність (я24); добра пам'ять (я25); рефлексивність (я26)

На основі викладеного вище відзначимо, що важливо в процесі інтелектуальної розвиваючої ігрової практики виявити насамперед індивідуально-творчий рівень особистості за показниками формування в неї якісних новоутворень, серед яких — емоційно-ціннісне ставлення до управління, зацікавлене, змістовне ставлення до навчальної й майбутньої професійної діяльності, адекватна самооцінка своїх можливостей, здібностей, пізнавальна й соціально спрямована активність у їхній реалізації, потреба й зацікавленість у власній професійній самоосвіті й культурному самовдосконаленні на базі засвоєння цінностей теорії й практики управління соціальними системами.

Висновки і перспективи подальших досліджень: *по-перше*, теоретично й практично обґрунтована соціально-педагогічна модель розвитку професійно важливих якостей особистості студента при вивченні в університеті інтегрованих психолого-педагогічних і управлінських дисциплін із застосуванням ІІТ, являє собою повну синхронізацію цілей, задач, напрямків, методів, умов створення педагогічно розвиваючого середовища, діагностики й структурування в єдиному комплексі-моделі; *по-друге*, процес розвитку професійно важливих (значущих) якостей студентів відбувається ефективніше при моделюванні самого процесу розвитку із застосуванням ІІТ; *по-третьє*, рівень становлення професійно важливих якостей є не тільки оцінною характеристикою, але й виявленням творчого ставлення до своєї професії; *по-четверте*, визначальним компонентом розвитку особистості, поряд з ціннісними відношеннями, професійною свідомістю й самосвідомістю, соціальною активністю, виступає така її базова характеристика, як готовність до професійної діяльності, про перспективи розвитку якої, у свою чергу, дає поняття загального моделювання розвитку професійно важливих якостей особистості майбутнього інженера; *по-п'яте*, дієвість інтелектуально-ігрової практики як засобу особистісно-професійного розвитку майбутнього фахівця в умовах технічного університету підтверджується результатами педагогічних досліджень, і може бути рекомендовано для подальшого впровадження у інших технічних ВНЗ.

Список літератури: 1. Гончаренко С. У. Український педагогічний словник / С. У. Гончаренко. — Київ: Либідь, 1997. — 376 с. 2. Ігнатюк О. А. Формування готовності майбутнього інженера до професійного самовдосконалення: теорія і практика: [монографія] / О. А. Ігнатюк. — Харків: НТУ “ХПР”, 2009. — 432 с. 3. Коваленко О. Е. Методичні основи технології навчання: теоретико-методичний та практичний аспект викладання дисциплін електроенергетичного циклу: [монографія] / О. Е. Коваленко. — Х.: Основа, 1996. — 184 с. 4. Краевський В. В. Методология педагогического исследования: учеб. пособ. / В. В. Краевский. — Самара: изд-во СИУ, 1994. — 294 с. 5. Лернер И. Я. Дидактические основы методов обучения / И. Я. Лернер. — М., 1981. — 180 с. 6. Лернер Л. В. Минута на размышление / Л. В. Лернер. — М.: Искусство, 1992. — 160 с. 7. Ляудис В. Я. К проблеме формирования учебной деятельности студентов: [сб. науч. трудов] / В. Я. Ляудис // Психолого-педагогические проблемы высшей школы. — М.: Ун-т дружбы народов им. П. Лумумбы, 1980. — С. 18 — 31. 8. Нагірний Ю. П. Фахова підготовка інженерів: діяльнісний підхід: [монографія] / Ю. П. Нагірний. — Львів: Електрон, 1999. — 180 с. 9. Підкасистий П. И. Психолого-дидактический справочник преподавателя высшей школы / П. И. Підкасистый, Л. М. Фридман, М. Г. Гарунов. — М.: Педагогическое общество России, 1999. — 354 с.

10. Романовський О. Г. Підготовка майбутніх інженерів до управлінської діяльності: [монографія] / О. Г. Романовський. – Харків: Основа, 2001. – 324 с.

Ігнатюк О.А.

ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНО-ИГРОВА ПРАКТИКА ЯК ЗАСІБ ОСОБИСТІСНО-ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ В УМОВАХ ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Статтю присвячено проблемі особистісно-професійного розвитку майбутнього інженера. Автор зосереджує увагу на виявленні сутності і змісту інтелектуально-ігрової практики як засобу особистісно-професійного розвитку майбутнього фахівця в умовах технічного університету.

Игнатюк О.А.

ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНО-ИГРОВАЯ ПРАКТИКА КАК СПОСОБ ЛИЧНОСТНО-ПРОФЕССИОНАЛЬНОГО РАЗВИТИЯ БУДУЩЕГО СПЕЦИАЛИСТА В УСЛОВИЯХ ТЕХНИЧЕСКОГО УНИВЕРСИТЕТА

Статья посвящена проблеме личностно-профессионального развития будущего инженера. Автор концентрирует внимание на выявлении сути и содержания интеллектуально-игровой практики как способе личностно-профессионального развития будущего специалиста в условиях технического университета.

Ignatyuk O.

INTELLIGENCE - GAME PRACTICE AS A WAY OF PERSON - PROFESSIONAL DEVELOPMENT OF THE FUTURE EXPERT IN CONDITIONS OF TECHNICAL UNIVERSITY

The article is devoted to a problem of person -professional development of the future engineer. The author concentrates attention on revealing of essence and contents of intelligence - game practice as way of person -professional development of the future expert in conditions of technical university.

Стаття надійшла до редакції 21.06.2010 р.